

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Sergio Alfonso Lorrai

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal di Cagliari — Tolkning av artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna jämförd med artikel 6 EUF — Oskäligt lång handläggningstid — Nationell lagstiftning som föreskriver en skyldighet att vilandeförklara ett straffrättsligt förfarande på obestämd tid när den tilltalade är så sjuk att vederbörande inte medvetet kan delta i förandet — Skyldighet att regelmässigt undersöka den tilltalade — Obotlig sjukdom hos den tilltalade

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Tribunal di Cagliari (Italien).

(¹) EUT C 207, 20.07.2013

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 12 december 2013 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Italien) — Umbra Packaging srl mot Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Mål C-355/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Rättegångsreglerna — Artiklarna 53.2 och 99 — Svaret på en fråga i en begäran om förhandsavgörande kan klart utläsas av rättspraxis — Uppenbart att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till sakprövning — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektiv) — Artikel 3 — Uttag av en statlig koncessionsavgift när avtal om telefonabonnemang ingås — Avgiften tas inte ut på förbetalda telefonkort — Artikel 102 FEUF)

(2014/C 52/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Umbra Packaging srl

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Tolkning av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21) och av artikel 102 FEUF — Nationell lagstiftning som ålägger mobiltelefonoperatörer en avgift — Uttag av en statlig koncessionsavgift när avtal om telefonabonnemang ingås — Avgiften tas inte ut på förbetalda telefonkort

Avgörande

Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder mot en sådan nationell lagstiftning som den som rör avgiften på verksamhet som bedrivs inom ramen för en statlig koncession.

(¹) EUT C 260, 7.9.2013.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Timișoara (Rumänien) den 3 juni 2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș mot Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

(Mål C-304/13)

(2014/C 52/43)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Timișoara

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Motpart: Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

Intervenant: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA)

Tolkningsfråga

Utgör bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 (¹) av den 29 september 2003, särskilt artiklarna 115 och 135 i den förordningen, hinder för att en medlemsstat uppställer ytterligare villkor, som inte återfinns i nämnda förordning, för att en jordbrukare ska beviljas bidrag, nämligen villkoret att jordbrukaren

”inte har några förfallna skulder i förhållande till statsbudgeten och/eller den regionala budgeten vid tidpunkten för bidragsansökan?”

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Verona (Italien) den 30 augusti 2013 — Shamim Tahir mot Ministero dell'Interno och Questura di Verona

(Mål C-469/13)

(2014/C 52/44)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Verona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Shamim Tahir

Motparter: Ministero dell'Interno och Questura di Verona

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7.1 i direktiv 2003/109 (¹) tolkas så, att villkoret i direktivets artikel 4.1 att bosättningen i medlemsstaten ska ha varit laglig och oavbruten under fem år och att detta ska kunna styrkas med dokumentation i samband med att ansökan om uppehållstillstånd för varaktigt bosatta lämnas in, även kan omfatta en annan person än sökanden, som har en familjeanknytning till vederbörande enligt direktivets artikel 2 e?
2. Ska artikel 13 första meningen i direktiv 2003/109 tolkas så, att ett av de förmånligare villkor på vilka medlemsstaterna får utfärda EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta som gäller permanent eller tills vidare är att en familjemedlem, enligt artikel 2 e i direktivet, till en person som redan har förvärvat ställning som varaktigt bosatt i en medlemsstat ska anses uppfylla villkoret för beviljande av sådan ställning i direktivets artikel 4.1, det vill säga laglig och oavbruten

bosättning i fem år i den berörda medlemsstaten, oavsett hur länge han eller hon har bott inom territoriet för den medlemsstat där ansökan lämnas in?

(¹) Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 6 november 2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze mot Data Medical Service srl

(Mål C-568/13)

(2014/C 52/45)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Motpart: Data Medical Service S.r.l.

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 1 i direktiv 92/50 (¹), även mot bakgrund av den senare antagna artikel 1.8 i direktiv 2004/18 (²), ett hinder för en nationell bestämmelse som har tolkats så att klaganden i förevarande mål ska uteslutas från att delta i upphandlingsförfaranden i och med att det är fråga om ett sjukhus som har karaktären av ett affärsdrivande offentligt organ?
2. Utgör unionslagstiftningen rörande offentlig upphandling — och särskilt de allmänna principerna om fri konkurrens, icke-diskriminering och proportionalitet — hinder för en nationell bestämmelse som tillåter att en aktör (såsom det sjukhus som är klagande i förevarande mål), som regelmässigt mottar offentliga medel och som direkt har blivit tilldelat ett offentligt hälso- och sjukvårdsuppdrag, genom denna situation vinner viktiga konkurrensfördelar i förhållande till andra ekonomiska aktörer, vilket bekräftas av omfattningen av den erbjudna prissänkningen, utan att det samtidigt föreskrivs korrigerande åtgärder för att undvika en sådan snedvridning av konkurrensen?

(¹) Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).